

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא קיד.

מסורת הש"ס

(א) וע' חוס' תמורה י' ד"ה
 איחמרה (ב) נדרים סה:
 (ג) [פערין ד: יח.]:
 (ד) [פערין ח: גר רש"ל
 ס"א הוא ובר' (ה) ויקרא
 כה, (ו) ו' שם מ, (ז) ו' שם],
 (ח) ויקרא מ, (ט) נדרים
 ז, י' וכן משמע כ"ג],
 (י) ו' שם קטנ, (ל) עין
 רש"י.

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה ואידן הכוא
וטר' דמשמע לדבר:
(ב) בא"ד כנ' זחיס שנאמר
ונתן את הערכך כיום:
(ג) בא"ד חדא מינייהו
נקט אלמא:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ואיך יהוא
בו' וצ"ל דסברא דק"ו.
עין בסוכות דף לג ע"א
תוס' ד"ה וכו' :

איברא. באמת: **עליו רמי.** שיהא לו זדקה שהכתוב הטיל עליו בשמות לו זדקה להק' לפניו: **מינה מינס.** גבי ליה ומלואה כמי וזי ימחק אחר ומטהו עמך] וגבי ערכין כמיז ואם מן הוא מערכין: **דבר וס [שאלסין].** אם למדת גזירה שזה דמינה מיהא ולא אמרו לי דבר: **כרס כך היסא** שאלה. אבל כן נשאלה שאלה חסן
בניה אחרים מינה שם ללמוד חסן
ממרחיו: **הרי טלי מנה לזדק בניה**
לזדק

חוב מי גמר מיכה
דשלה רבין באגרת'
רבותי ולא אמרו לי
שאלה האומר הרי עלי
שיסדרו ר' יעקב משמיו
משמיה דאילפא אמרי
ב"ח שמחזירין י'אין
מחזירין אינו דין שאין
נדר בערכך כתיב מו
הקדש מסדרין ואיך
הוא דאחא מה ערכין
הקדש נידון ככבודו ויכ
ומה ערכין ישאין מח
שמחזירין אינו דין שמ
מך הוא מערכך הוא י
עד שיהא במכותו
ויחזירו בהקדש קל ור
חוב שאין מסדרין מח
אינו דין שמחזירין אמר
וברבך יצא הקדש ש
והכתי' יואכלת ושבעת
קרא ולך תהיה צדקה
הקדש שאין צריך צד
אבות לאליהו דקאי בב
כוכבים א"ל מהו שיני
מיכה מיכה מערכין גב
הוא מערכך גבי ב"ח

מגו קמא דמחזני' דלאמר ממדרינן לבעל חוב דקמי' אס' מח' אינו
מחזיר ליוורשיה וכו' ו' מחזיר לעולם: האי' הוא דכתיב דעברנין
דרש' ליה עד ציהא במסותו מחזלינו ועד סופו אס' אס'
הערך עצמו עני והעשיר קודם שהעריכו כהן אינו יודון בהשגת
יד אלא נתן ערך עשיר: ויחזירו בהקדש. העובט עד שלשים יום:
ערות

הגהה בקי"ו משום ג"ש היינו משום דלכילה והגהה חדא היא אבל הכי
 וז"ע דבהרבה מקומות כ"ח ובגמרא שנינה לעשות קי"ו וסוחר אומר
 הג"ש ל"ד וא"ל דלמרינן בערכין בפרק קמא (דף ד:) ראש חמור
 דניחון בכנדור בערכין פריך לה ומשני כלן בקדשי מזבח
 מזה ערבין נידון כבבדור. פ"י קונט' דרשנין נפשוט וא"מ מה ר"י
 וכמה הוא יפה בלא יד וה"נ יש לנו לשום כמה הוא שזה צביר
 שזה כלום אם היה טוטל אותו אבר וי"ל דלמר בפרק האומר משקל
 כאלו הימה ידו מוכתמת לרכו ראשון ולא כמו שעתה לגמרי דלא מתק
 אי לאו דכמי נפשוט: מזה ערבין שאין מחזירין בסדרין. וא"מ כיו
 דהרי מניחין לו לגמרי כדי לרכו ומה יחזיר לו עוד ואמרין דלשטעט
 ערבין מזה שאין אותו

ואידך עד שיהא במכותו ב' פירש בקונטרס דהיינו רבנן דמתא
ואידך היינו הגי' דלביעיל' להו מהו שיסדרו כבעל חוב
סופו למטותי עני והמשיך וסור והטותי לטותו עורר עמיר כרבי

מהו שיטתו בבבל חוב. לפסק ר"מ כספר הישר דלון מסדרין
וק"ל (ב"ק דף סט.) הלכה כרשב"ג במשנתו היכא דלא פ
שט אמורא שקבר הכדאי שמסדרין ורנה בר אבוי דאמר ליה לא
לר"מ דגרסינן מנין שמסדרין לבעל חוב כלומר מגליה לתאן דלית
מי שיסדרו לבעל חוב הוה ליה למימר מסדרין שהי העטם לא
יד (וערן שם) לפליגי רבי יהודה ורבנן בעני והשעיר וזר והעני
משום דמכחיז ואם רחא עד שיהיה במכוחו מתחילתו ועד סופו
מסדרין ולא צבעל חוב כדדרש לעיל ורביס הלכה כרביס ויש
דאמר' בפ"ק דב"ק (דף יא: ושם ד"ה אפילו) מנייה ואפילו מן גלי
וזוז ויהבינן ליה גלימא אחרינא דחזיא ליה הא ליכא מידי דלא חז
(שם דף קא.) כר"ש דאמר כל ישראל בני מלכים ומיהו אמרין האם

הקדש שאין מחזירין אינו דין שאין מסדרין. ומ"מ ערכין יומה
 שאין מחזירין ומסדרין יש לומר דמה לערכין שהם קלים
 ימינן נוהגים אלא בלדס ובבן ברית ולא בטומטס ואנדורגיוטס
 ופסחוס מבן חדש אכל הקדש חל על כל דבר: ואיך ההוא צדון

בכבודו הוא דאיתא: ואל"ת מ"מ נילף
נמי בהיקשין דמסדרין ^(א) דלחין היקש
למחנה לא לומר דהיקשין משמע
ללא אחא אלא לגנון בכבודו דמתי
גדר צערך נפשות דמשמע ^(ב) דבר
השפס מחו בו אכל לדבר אחר לא
היקשו דהא צפרק שזי היחומים
(עפרין ד' דה) אמרינן מיין שלא ישיא
מרגלית לקלים פירוש אס אמר ערכי
עלי יס לו מרגלית שזה מנה ובמקום
שעומדין אינה שזה אלא חמישים לפי
שאיין סע עשרים שיקון אותה מיין
שאיין להעריכה אלא ^(ג) וזוים שנאמר
(ו) והיה ערך כיום ההוא כמו ששזה
כיום ההוא וכו' הש"י ד' (סס דף ע"א.)
אמרינן אחא הקשה הקשה לערכין
לגידון בכבודו ולמרגלית לקלים והא
(ו) חד מינייהו אלא לכל מיני מקשינן
^(ז) ולרר לומר דפסדא דק"י מבטל
היקשא כיון שנוכל להעמיד ההיקשין
לדבר אחר ^(ח) כן משמע צפרק קמא
דוחקים ^(ט) דאמרינן כיון החס
ר"ע אומר כל הדמיס שנכנסו להיכל
לפטר פסוליס וכו' חס חטאת בלבד
ר' אליעזר אומר חף האסס שנאמר
כתטאת כלאסס ופריך בשנלת רבי
אליעזר דאמרינן טעמא אלא רבנן
מאי טעמיהו אמר רבא אסס שנכנס
דמו לפנים פסול לא מניה אמרת
מק"י כו' אלאמין כיון מבטל היקשא
דחטאת כלאסס ק"י דאיכא לאוקמא
היקשא לדבר אחר והיא דס"פ כל
הפסד (וחילין דף קט"ו) דגמרי בשר
בחלל אפור בלחילה גז"ש דקדש
חדש מאנשי חודש סתיון לי וגו'
מנין

אִסּוּר הַנָּהָה יִיָּקֵף מִקָּוִי מַעֲרֵלָה וְיֵחֵץ דִּדְרֵשׁ בְּגִ"שׁ סִלְגֻמְרִי לְאִסּוּר
 חֲסִילָה וְהִסְתֵּר מִן הַנָּהָה לֹא דְמִי לִכְפֹּל אֶפְסִילוֹ יֵחֵץ הַקִּישָׁא וְקוֹי כְּמוֹ בְּגִ"שׁ
 דְּלִאֲפִילוֹ מֵאֵל הָהֵם קָוִי מֵנִי סָבֵר דְּקָרָא דְלִאֵין הַקִּישָׁא לִמְחַלְשֵׁי
 הָהֵם ע"י קָוִי אֵין סוּמֵר בְּגִ"שׁ כֻּלָּם בְּכֵר דְּבִשְׁר בְּשֵׁר טֹרְפָה
 בְּשֵׁר אִיאִירִי בְּשֵׁר שִׁילָא חוּץ לִמְחַלְשֵׁי אִיאִירִי גַם בְּאִסּוּרֵי הַנָּהָה כְּגוֹן בְּשֵׁר
 קִדְשֵׁים שִׁילָא חוּץ מִמְחַלְשֵׁי חוּץ בְּשִׁרְפָה וּמֵאֵל דְּלֹא יִיָּקֵף אִסּוּר
 מוֹדֵה עֲבֻדִּין קָוִי לִמְסַדְרִין אֵין דְּמִתּוּקִים הֵיקֶשׁ לִמְחַלְשֵׁי אֲחֵרִיתִי
 וְהֵיקֶשׁ אֵין בְּגִ"שׁ אֵם שֶׁ בְּכָל מָקוֹם שֶׁלֹּא טוֹב לְהַמְדִּיר הֵיקֶשׁ אֵין
 וְהֵיקֶשׁ דְּרָשׁ עֲבֵד זֶה הֵיקֶשׁ הוּא וְהַקֶּדֶשׁ שׁוֹמְרֵין בּוֹ וְלֹא אִמְרָה
 אֵין בְּקִדְשֵׁי דְבָק הַיּוֹם דְּהִכָּא מִירִי בְּקִדְשֵׁי מוֹצָא: ר"י:

קָרָא דְמֵאִי שֶׁנָּה מִתּוּקִין דְּלֹאס קִטְעֵה דְּרִי אֲדוּמִין כְּמֵה הוּא יֵפֶה בִּידּוֹ
 הַגְּמֵמֶה תְּלִיבֵין זֶה וְכֵמֶה שׁוֹר עֲבֵר בְּלֹא מַמַּץ דְּהִיטִי עֲבֵר כּוּלֵי דְלֹאס
 (וְעִירָקִי דְּרִי: דְּלֹאס שְׁמִין בְּעִירָקִי אֲדֹמֶה שֶׁן טוֹקֵן אֲלֵךְ שְׁמִין אֲדֹמוֹ
 הַעֲבֵד וְשׁוֹר הִרְכֵּה פָחוֹת וְהִ"ר אֵין שְׁמִין בְּזָכֵר שֶׁהַגְּמֵמֶה תְּלִיבֵין זֶה
 מִמְסַדְרִין וּמִיָּתִין לִי שִׁיעוּר הַמִּפְרָשׁ בְּנִשְׁנֵה אֲחִיר מֵה מוֹדֵה שִׁיךְ
 שֶׁמִּתְרֵם בְּחֹרֵם פִּרְשׁוֹן אֵין מִסְדְּרִין אֲבָל כְּשֶׁטַעַל בְּחֹרֵם מִשְׁכּוֹן דְּחִיבִי
 מִמְסַדְרִין פִּרְשׁוֹן:

ולפי ר"מ דלקמן דרבנן דמתניתין מצי סבירי דלחין מסדרין ז"ל
נמי ברייתא דתנא לעיל דמסדרין: במכותו מתחילתו ועד
הבדלה דברכה השני יד (שם ע"ד):

ל חוב דהא רשבי' דמחני' מסיק לעיל דסבר דלין מסדרין כ"ח
 גמרא כחאן דפליגי עליה ולא מצינו בכל אמוראים דשמעתא
 וזו מהו שסדרו לבעל חוב וא"ל גמר מיהא מיהא מערפין גראה
 ולין מסדרין וזכי גרים כה"ג וכן גראה דלי כ"ג האפרים דקצי
 ש' הוא אלף דלי מנין רוקן ולעולם אין מסדרין ס"ל ופ"י הש"ג
 יהודה סבר וטון ערך עשר ופירש וזוהי דעמחא דרבי יהודה
 כלל דרבנן דפליגי עליה דרשי הוא ולא כבעל חוב דדוקא בערפין
 גמרא דרשינן הוא ולא אשמו כדדרשינן לעיל ועוד הביא ראה
 דעל כהפיה וזי מימא דהיינו שמפשיין אחוה גלימא דחלפא
 ליה כרש"ג דלעיל ועוד דפסיק רב אלפס בפרק שמינה שריס
 סיק כר"ש ולא מטעמיה ורבנן דמחני' נמי מצי סברי דלין מסדרין
 ואיירי

עין משפט
נר מצוה

קמב א מ"י פ"ג מהל'
 שרצין הל' טו פמג
 פשץ קלל:
 קמב ב מ"י שס פ"ב הל'
 א:
 קמד ג מ"י שס הל' ד:
 קמה ד מ"י שס פ"ג הל'
 יד פמג שס:
 קמו ה מ"י שס הל' ה:

מורה אור השלם

1 הָשִׁיב תְּשִׁיב אֶת
הַעֲבוֹט כְּבֹד הַשֵּׁמֶשׁ
תְּשִׁיב בְּשִׁלְמוֹתוֹ וּבִרְכָּה
לְךָ תוֹדָה צֶדֶקָה לִפְנֵי ה'
2 אֲלֵכֶּהָ דְּבִירִים בּוֹ יֵי
אִדָּה וְאִם כִּי דָוָה מַעֲרֹבָה
וְהַעֲמִידוּ לִפְנֵי מַעֲרֹבָה
וְהַעֲרִיר אֶת־הַכּוֹתָן עַל־פִּי
אֲשֶׁר תִּשְׁקֶה יְד הַגִּיד
יִצְרָכֵנו תְּהִינָּה
3 וַיִּקְרָא כֹה
וְאָבֵלָה וְשִׁבְעָה וּבִרְכָּה
אֵת ה' אֲלֵכֶּהָ עַל־הָאֵרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ
דְּבִירִים ח'
4 וְכִי יִמְדֹךְ אֲחִיךָ מוֹטָה
יְד עֶקֶר וְהַחֲקוֹת בּוֹ יָר
וְתוֹשֵׁב וְדָן עֲמָדָה
יִקְרָא כֹה לֵה